

Čís. 5737.

Soudům nepřísluší právo zkoumati, zda byl převodní poplatek vyměřen právem či neprávem; o tom, jakož i o odepsání vyměřeného již poplatku z důvodu, že se převod neuskutečnil, rozhodují výlučně finanční úřady.

Převodní poplatek z první dražby požívá výsadního práva i v případě opětné dražby (§ 157 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 9. února 1926, R I 76/26.)

Nemovitost čís. pop. 38 byla v původní dražbě přiklepnuta Marii Š-ové, v opětné dražbě pak jinému dražiteli. Rozvrhuje nejvyšší podání nepřikázal k odporu vymáhajících věřitelů *e x e k u č n í s o u d* eráru převodní poplatek z původní dražby v přednostním pořadí. *D ů v o d y*: Pokud se týče převodního poplatku, byl poplatek ten sice vyměřen z převodu vydražených nemovitostí na Marii Š-ovou následkem udělení příklepu dne 24. února 1925, příklep ten však následkem opětné dražby pozbyl účinnosti a nebyly proto vydražené nemovitosti na Marii Š-ovou vůbec převedeny, pročež převodní poplatek ten vyměřen býti neměl. Dotyčný platební rozkaz byl sice dle sdělení berního úřadu jak Marii Š-ové, tak straně povinné doručen a stal se právoplatným, avšak jen proti stranám, kterýmž byl doručen, nikoliv však potud, pokud se jedná o přiznání úhrady z rozdělované podstaty v pořadí přednostním. (Viz rozhodnutí býv. nejvyššího soudního dvoru ve Vídni z 5. prosince 1916, č. j. R VI 127/16, uveřejněné v »Zeitschrift für Notariat u. Freiwillige Gerichtsbarkeit« 178 ex 1918.) Nebyla proto eráru přiznána úhrada za tento poplatek v přednostním pořadí. *R e k u r s n í s o u d* přikázal onen převodní poplatek v přednostním pořadí a poukázal vymáhající věřitele s jich odporem na pořad správní. *D ů v o d y*: Rekurs jest odůvodněn, pokud jde o nepřikázání převodního poplatku. Dopisem berního úřadu jest prokázáno, že převodní poplatek z prvé dražby byl vyměřen vydražitelce Marii Š-ové rukou nerozdílnou a povinnou. Udělením příklepu nabyla vydražitelka dle §u 156 ex. ř. vlastnictví k vydražené nemovitosti. Převod této nemovitosti tedy vskutku nastal, třebaže nesplněním dražebních podmínek byla povolena dražba opětná a také pak provedena. Soudu nepřísluší dle §u 6 popl. zákona ze dne 9. února 1850, čís. 50 ř. zák. právo, by při rozdělování nejvyššího podání zkoumal, zda jsou předpoklady pro vyměření a předpis tohoto poplatku, o tom jest soudní řízení vůbec vyloučeno, a spadá toto zkoumání do výlučné pravomoci povolaných orgánů finančních. Poněvadž dle §u 72 popl. zák. za převodní poplatek ručí věc, která tvořila předmět převodu, a poplatek tento předchází všem pohledávkám z důvodů soukromoprávních, poněvadž pak byl také skutečně předepsán straně povinné rukou společnou a nerozdílnou s vydražitelkou, při čemž se soud nemůže zabývatí otázkou, zda se tak stalo právem, čili nic, musilo býti rekursu vyhověno a napažené usnesení tak změněno, že se převodní poplatek přikazuje v pořadí přednostním.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Srovnale s důvody, uplatněnými již při rozvrhovém roku, napadá stěžovatelka správnost výroku, jímž byl převodní poplatek, vyměřený z prvního příklepu exekučně prodané nemovitosti, přikázán k zaplacení v přednostním pořadí, ačkoliv tento příklep pozbyl opětovou dražbou účinnosti. Tvrdí, že poplatek ten neměl být vůbec vyměřen, poněvadž nedošlo ku skutečnému převodu majetku, a když již byl vyměřen, že za něj ručí jenom první vydražitelka Marie Š-ová osobně. Podle §u 9 popl. novely ze dne 18. června 1901, čís. 74 ř. zák. a § 6 popl. zák. z 9. února 1850, čís. 50 ř. zák. nepřísluší však soudům právo zkoumati, zda byl poplatek vyměřen právem, či neprávem, rozhodnutí o tom jest vyhraženo úřadům finančním, po případě nejvyššímu správnímu soudu. Také o odepsání vyměřeného již poplatku z důvodu, že se smluvený převod majetku neuskutečnil, ať již na žádost stran (výnos min. fin. z 27. dubna 1858, čís. 22.913) nebo z úřední moci (výnos min. fin. z 26. září 1884, čís. 22.870), rozhodují výlučně úřady finanční. Soudy mohou při rozvrhu nejvyššího podání přihlížeti jenom k možnosti, že poplatek bude odepsán, což rekursní soud také učinil, odkázav odpor stěžovatelky na pořad správní za současného udělení jednoměsíční lhůty. Byl-li však, jak o tom není sporu, převodní poplatek z prvního příklepu předepsán právoplatně, pak požívá podle §u 72 popl. zák. zákonného zástavního práva na vydražené nemovitosti s předností přede všemi soukromými pohledávkami, a byl rekursním soudem přikázán v přednostním pořadí právem. Názor, že vyměření poplatku nemá účinnosti vůči stěžovateli, poněvadž jemu nebyl platební rozkaz doručen a on se nemohl proti němu ve správním řízení brániti, nemá ani v poplatkovém zákoně ani v exekučním řádě potřebné zákonné opory. Podle §u 72 popl. zák. není přednostní zástavní právo poplatku vázáno na tuto podmínku. Dlužno ovšem zástavním věřitelům přiznati právo na soudní rozhodnutí podle §u 216 čís. 2 ex. ř., zda právoplatně předepsaný převodní poplatek má přednostní pořadí, ale tuto otázku nelze, jakmile jest jisto, že poplatek byl vyměřen z převodu nemovitosti, exekučně prodané, podle §u 72 popl. zák. zodpověděti jinak než kladně. Důsledky, které stěžovatel činí z § 5 cis. nař. z 19. března 1853, čís. 53 ř. zák. jsou bezpředmětné, neboť tento zákonný předpis byl zrušen §em 10 poplatkové novely z roku 1901.

Čís. 5738.

Pouze stát, nikoliv i dlužník jest oprávněn uplatňovati, že exekuce jest podle dvorského dekretu ze dne 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s. nepřipustnou.

Pro exekuci na odbytne podle §u 16 nařízení ze dne 21. října 1922, čís. 305 sb. z. a n. platí předpisy zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n.